יום ב', י' בחשון תשס"ה (25 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני 12 שנה, בליל אור ל- **י' בחשון**, (בנובמבר 1992), במהלך תרגיל של לוחמי סיירת מטכ"ל **בצאלים שבנגב, נורה בטעות טיל ופגע בקבוצת חיילים**, שעסקה אותה עת בהכנת מטרות דמה לצורך ביצוע תרגיל הירי. 5 חיילים נהרגו ו- 6 נפצעו. אל-פי פרסומים בחו"ל, תירגלה היחידה את חיסולו של מנהיג עיראק, סדאם חוסין, והיתה אמורה לפעול בתוך זמן קצר. [רק לאחרונה, קיבל פרסום זה אישור כאן בבית.] בזמן התרגיל, נכחה במקום כל צמרת צה"ל: הרמטכ"ל אהוד ברק, מפקד אמ"ן אורי שגיא, האלוף עמירם לוין ובכירים נוספים. ועדת חקירה, שבדקה את האירוע, קבעה שלא בוצע הליך מסודר לאישור התרגיל, לא נמסרו הוראות בטיחות בכתב, ולא מונה קצין בטיחות. בעקבות מסקנות הוועדה, הוחלט להעמיד לדין שני קצינים מסיירת מטכ"ל. הוועדה קבעה כי אין מקום להליכים נגד האלופים שגיא ולוין, שהיו אחראים לתרגיל. האסון, שנודע בכינויו "צאלים ב' ", פתח מלחמת גנרלים בצבא. גם הרמטכ"ל, אהוד ברק, הואשם שלא סייע לחילוץ הנפגעים ועזב את השטח במסוקו זמן קצר לאחר האסון. יצחק רבין סירב להיענות לתביעת המשפחות השכולות ולהקים ועדת חקירה שתבדוק את תפקוד הדרג הבכיר של קציני צה"ל בעת האירוע. בשנת 1997 נחקר אהוד ברק על-ידי מבקרת המדינה על חלקו בפרשה. [ישראל 50]

אחד מההרוגים: **שרון תמיר** - נולד ב- 1971 בקוניטרה [כשמקום זה עוד היה בידינו] ברמת הגולן. ביום ט' בחשוון תשנ"ג (5.11.1992) נפל שרון בעת מילוי תפקידו. שרון נהרג בתאונת-אימונים בבסיס צאלים, שבדרום הארץ, במהלך תירגול לפעולה מבצעית. עימו נהרגו עוד ארבעה חיילים מסיירת מטכ"ל: ערן ויכסלבאום, אריה כהן, אלעד שילה, ושימרי שפרן. שרון הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקיבוץ מרום גולן, שבלוע הר בנטל, בבית שבו נולד, גדל והתבגר. בן 21 היה בנופלו. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל.
במכתב ניחומים למשפחה כתב מפקד היחידה: "שרון מילא תפקיד של לוחם ביחידה. הוא נפל במהלך אימון מבצעי מורכב ומסובך. שרון התגלה לחבריו כאדם שקט, צנוע ומוכשר מאוד. בכל נושא בו מצא עניין היה מעולה, כאשר שאר הדברים חלפו על פניו בשלווה ובשקט. תמיד ידענו שמאחורי השקט הזה יש על מי לסמוך... אני חש כי הצער קירב אותנו אליכם ותמיד תהיו חלק מאיתנו..."
שרון הוא הבן הראשון שנפל בקיבוץ מרום גולן. ביום השלושים לנפילתו התכנסו בני המשפחה, בית מרום גולן כולו, חבריו וידידיו הרבים. יחד צפו בסרט וידיאו שנערך לזכרו של שרון. חוברת לזכרו הוצאה לאור ביום הזיכרון לחללי צה"ל.
במגרתו של שרון נמצא שיר שכתב:

"מתהומות הנשייה הנרקמת
אל הפסגות קלות הדעת
רוחשות ההבלים.
לתוככי האוקינוס הנצחי
שאינו חדל מכמיהתו.
למרומי השמים הצחורים,
העוטים כחול שבריריי, הניצת
לעת ערב בגוני האדום והשני.
מערות והרים שאת
שמם לא שמעתי.
ואת טעמם לא טעמתי.
עד כנפי הנשר הדואה
מעל ארץ בראשית".
[http://www.izkor.gov.il/izkor86.asp?t=513540]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל